

РЕЗЮМЕ

Березюк Т. П. Формирование профессиональных компетенций будущих бакалавров экономики в процессе их профессиональной подготовки.

В статье анализируются профессиональные компетенции будущих бакалавров экономики. Среди профессиональных компетенций будущего экономиста выделена математическая (экономико-математическая), информационно-компьютерная, информационно-познавательная, экономическая, технологическая, языковая (за профессиональным устремлением) компетенция. Представленная структура отдельных взаимосвязей формирования профессиональных компетенций будущих бакалавров экономики в процессе их профессиональной подготовки в финансово-экономических высших учебных заведениях. В частности, формирование профессиональных компетенций будущих бакалавров экономики в процессе их профессиональной подготовки в финансово-экономических высших учебных заведениях продемонстрировано на взаимосвязи математическая (базовая) компетенция → исследовательская компетенция → экономическая компетенция.

Ключевые слова: Профессиональные компетенции, формирование профессиональных компетенций, профессиональная подготовка будущего экономиста.

SUMMARY

Berezyuk T. Forming of professional competences of future bachelors of economy is in the process of their professional preparation.

In the article the professional competences of future bachelors of economy are analyzed. Among the professional competences of future economist a mathematical, informatively-computer, informatively-cognitive, economic, technological, language (after professional aspiration) competence are distinguished. A structure of separate intercommunications of professional competences of future bachelors of economy formation in the process of their professional training in economic higher educational establishments is presented. In particular, forming of future bachelors' of economy professional competences in the process of their professional preparation in economic higher educational establishments is shown on the correlation mathematical (base) competence → research competence → economic competence.

Key words: Professional competences, forming of professional competences, professional preparation of future economist.

УДК 378.147

Я. С. Гаєвець

Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д.Ушинського

МЕТОДИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ: КОМПОНЕНТИ СИСТЕМИ

В статті представлено зміст методичної компетентності вчителя як інтегральної багаторівневої професійної характеристики його особистості, визначено основну мету професійної підготовки через набуття майбутнім вчителем методичної компетентності, проаналізовано структуру методичної компетентності вчителя через систему взаємообумовлених компонентів та презентовано власне розуміння структури методичної компетентності вчителя початкових класів у навчанні математики молодших школярів як композиції мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісного та рефлексивно-творчого компонентів.

Ключові слова: компетентнісний підхід, професійна підготовка, методична компетентність, вчитель початкових класів.

Постановка проблеми. Головним завданням системи вищої освіти України в європейському просторі на сучасному етапі стає підготовка майбутнього спеціаліста на засадах компетентнісного підходу. Тому оновлюються цілі професійної підготовки у педагогічних вузах, про що свідчить затверджена Національна рамка кваліфікації (Постанова Кабінету Міністрів України від 23 листопада 2011 р. № 1341). У зв'язку з цим, Для визначення цього поняття вчені вдаються до розгляду структури методичної компетентності.

Аналіз актуальних досліджень дозволяє визначити декілька підходів до визначення структури методичної компетентності вчителя. В. Адольф, І. Акуленко, О. Борзенкова, Н. Глузман, С. Івашньова, А. Кузьминський, Т. Руденко, Н. Тарасенкова та інші, виходячи із загальної структури компетентності, розглядають структуру методичної компетентності через систему взаємообумовлених компонентів, що включають знання, вміння, здатності та мотиви, цінності, особистісні якості тощо. Між тим, єдиної загальноприйнятої структури методичної компетентності вчителя початкової школи, в тому числі у галузі навчання математики молодших школярів досі немає.

Мета статті – аналіз та уточнення структури методичної компетентності вчителя початкових класів у навчанні математики молодших школярів як системи взаємообумовлених компонентів та презентація власного розуміння цього поняття.

Виклад основного матеріалу. Різні варіанти структури методичної компетентності, що розроблені О. Борзенковою, Т. Руденко, В. Адольфом, Н. Глузман, С. Івашньою, А. Кузьминським, Н. Тарасенковою та І. Акуленко подано в таблиці 1. Характеризуючи структуру методико-математичної компетентності вчителя, О. Борзенкова виділяє наступні її компоненти: концептуальний (науковий), рефлексивний, інтегративний [2, с. 108]. Щодо трактування автором рефлексивного компоненту, то дискусійним є визначення рефлексії як вміння застосовувати отримані знання. Оскільки загальновизнаним є розуміння рефлексії, як здатності особистості об'єктивно оцінювати свої судження, вчинки та діяльність (В. Сластьонін). Рефлексивні вміння здійснюються вчителем при контрольній-оцінювальній діяльності. Тому подане трактування рефлексивного компонента, на нашу думку, ближче до розуміння діяльнісного компоненту методичної компетентності іншими авторами. А

інтегрований компонент, за О. Борзенковою, більшою мірою відображає зміст рефлексивно-творчого компонента, презентованого різними авторами у власних розробках структури методичної компетентності.

По-іншому до визначення структури дидактико-методичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів підходить Т. Руденко [7, с. 28-34], виділяючи мотиваційно-ціннісний, когнітивний, змістово-операційний, операційно-діяльнісний, рефлексивно-оцінний та індивідуально-творчий компоненти. Автор подає дану структуру у вигляді композиції сфер: мотиваційно-теоретичної, практико-прикладної, дослідницько-рефлексивної. Оскільки зазначені компоненти дещо по-іншому виявляються в кожній окремій сфері, то слід зупинитися на цьому питанні.

Деталізацію когнітивного компонента представлено в мотиваційно-теоретичній сфері через знання технології розв'язування навчально-педагогічних задач; знання сутності понять «педагогічна культура», «педагогічна компетентність» та ін. В практико-прикладній сфері когнітивний компонент трактується як знання вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів; знання вимог освітніх стандартів з окремих предметів початкової школи; знання про інноваційні процеси; знання про закономірності проектування та організації навчально-виховного процесу; знання норм педагогічного спілкування та поведінки. В дослідницько-рефлексивній сфері когнітивний компонент визначено автором через знання сутнісних характеристик методології та технології педагогічних досліджень; знання проектувально-прогностичної діяльності вчителя.

Зміст мотиваційно-ціннісного компонента Т. Руденко розкриває в мотиваційно-теоретичній сфері через інтерес до професійної діяльності; спрямованість на досягнення в навчально-професійній діяльності; мотиви соціальної ідентифікації; особистісно-престижні мотиви; пізнавальні мотиви; ціннісне відношення до професійного ідеалу. В практико-прикладній сфері мотиваційно-ціннісний компонент дослідниця трактує як мотиви професійно-творчих досягнень; як цінності, що реалізують концепції педагогічного мислення, педагогічного спілкування та поведінки, педагогічних технологій; ціннісне відношення до конструювання педагогічного процесу. Сутність мотиваційно-ціннісного компоненту в дослідницько-рефлексивній сфері виявлено через пізнавальні мотиви; відчуття радості відкриття, захопленості педагогічним пошуком; ціннісне відношення до досліджень в педагогічній діяльності; ціннісне осмислення інноваційних компонентів професійної діяльності; ціннісне відношення до моделі спеціаліста.

Змістово-операційний компонент Т. Руденко виділяє в мотиваційно-теоретичній сфері дидактико-методичної компетентності, підтримуючи позиції В. Андреева та Я. Пономарьова стосовно визначення в складі даного компонента таких груп умінь та здібностей, як інтелектуальних, організаційних та комунікативних. На думку Т. Руденко, основні інтелектуальні уміння – це уміння порівнювати, аналізувати, виділяти головне, відкидаючи другорядне; описувати явища, процеси; давати визначення; класифікувати. Основні інтелектуальні здібності: генерувати ідеї; асоціативність та гнучкість мислення; перенесення знань, вмінь в нові ситуації. Основні комунікативні здібності: використовувати теоретизований досвід інших; співробітництво; відстоювати свою точку зору, приймаючи аргументацію опонента; уникати конфліктних ситуацій або успішно вирішувати їх. Також автор визначила основні організаційні уміння та здібності, а саме: уміння планувати, прогнозувати і проектувати; та здібності до самоорганізації й самоконтролю. На нашу думку, даний компонент значною мірою відображає саме сутність особистісного компонента в загальній структурі професійної компетентності вчителя.

В практико-прикладній та дослідницько-рефлексивній сфері Т. Руденко виділяє операційно-діяльнісний компонент, розкриваючи його через оволодіння вчителем технологій педагогічної діяльності як системи інваріантних педагогічних умінь з розв'язання навчально-педагогічних задач; уміння конструювати і проектувати навчально-виховний процес; уміння проектувати зміст освіти; уміння проектувати систему і послідовність власних дій з урахуванням особливостей освітнього процесу і результатів своєї діяльності, її переваг і недоліків; уміння проектувати систему і послідовність дій учнів з урахуванням їх вікових та індивідуальних особливостей.

У дослідницько-рефлексивній сфері із операційно-діялісного компонента в самостійний компонент Т. Руденко виділяє індивідуально-творчий компонент, процес становлення якого, як стверджує автор, припускає усвідомлення майбутнім учителем себе як конкретної творчої індивідуальності, визначення своїх професійно-особистісних якостей, які вимагають подальшого удосконалення і корекції, а також співвіднесення власної індивідуальності з конкретною педагогічною технологією.

Рефлексивно-оцінний компонент Т. Руденко відносить в структуру всіх сфер дидактико-методичної компетентності (див. табл.1).

Таблиця 1.

Визначення змісту компонентів у структурі методичної, методико-математичної та дидактико-методичної компетентностей

Т. Руденко	О. Борзенкова	Н. Глузман	В. Адольф	С. Івашьова	А. Кузьминський, Н. Тарасенкова, І. Акуленко
Структура дидактико-методичної компетентності	Структура методико-математичної компетентності	Структура методико-математичної компетентності	Структура методичної компетентності		
<p><u>Мотиваційно-ціннісний:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - інтерес до професійної діяльності, який характеризується потребою особистості до знань, до оволодіння новими способами діяльності; - спрямованість до визнання успіху в засвоєнні теоретичних і методологічних знань, необхідних для реалізації себе в навчально-педагогічній діяльності; мотиви соціальної ідентифікації; особистісно-престижні мотиви; пізнавальні мотиви - ціннісне відношення до досліджень в педагогічній діяльності; до моделі спеціаліста. 		<p><u>Мотиваційно-ціннісний:</u> включає як мотиви, так і цінності, пов'язані з майбутньою професією вчителя, забезпечуючи спрямованість на ціннісне засвоєння знань і самовдосконалення в професійній галузі «Математика»</p>		<p><u>Особистісно-мотиваційний:</u> емоційне ставлення, бажання, зацікавленість в роботі з даною віковою категорією учнів, ставлення до підвищення кваліфікації, самоосвіти</p>	<p><u>Аксіологічний:</u> суб'єктивна ціннісна позиція вчителя у навчально-виховному процесі</p>
1. Мотиваційно-ціннісний					

<p><u>Когнітивний:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - знання технології розв'язування навчально-педагогічних задач - знання вікових та індивідуальних особливостей молодших школярів; - знання вимог освітніх стандартів з окремих предметів початкової школи; - знання інноваційних процесів; - знання закономірностей проектування та організації навчально-виховного процесу; - знання норм педагогічного спілкування та поведінки. 	<p><u>Концептуальний (науковий):</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - психологічні, дидактичні, математичні, методичні науково-дослідні знання; - розуміння теоретичних основ наукових галузей знань, у тому числі, знання основ майбутньої професії (теорії навчання, виховання і всебічного розвитку молодших школярів) 	<p><u>Когнітивний:</u></p> <p>система пізнавальних «персональних конструктів», що мають різну складність і зміст, крізь призму яких вона оцінює зовнішній світ, інших людей і себе</p>	<p><u>Когнітивний:</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - знання психолого-педагогічних особливостей певної вікової групи; - знання дидактики початкової школи та методики навчання іноземної мови в початковій школі 	<p><u>Гносеологічний:</u></p> <p>алекатне сприймання, осмислення, відображення, пізнання й конструювання процесу навчання математики;</p> <p><u>Праксеологічний:</u></p> <p>методичні знання, вміння та навички</p>
<p>2. Когнітивний</p>				

3. Діяльнісний	Операційно-діяльнісний:	Рефлексивний:	Діяльнісний:	Діяльнісний:	Технологічний:	Праксеологічний:
<p>- оволодіння вчителем технологій педагогічної діяльності як системи інваріантних педагогічних умінь з розв'язання навчально-педагогічних задач;</p> <p>- уміння конструювати і проєктувати навчально-виховний процес;</p> <p>- уміння проєктувати зміст освіти;</p> <p>- уміння проєктувати систему і послідовність власних дій з урахуванням особливостей освітнього процесу і результатів своєї діяльності, її переваг і недоліків;</p> <p>- уміння проєктувати систему і послідовність дій учнів з урахуванням їх вікових та індивідуальних особливостей</p>	<p>вміння застосовувати отримані знання, демонструвати методичні вміння і навички практичної роботи в процесі навчання молодших школярів математики</p>	<p>- володіння технологією розв'язання методико-математичних задач у процесі навчання молодших школярів математики;</p> <p>- уміння проєктувати систему і послідовність дій учнів з урахуванням їхніх вікових та індивідуальних особливостей, психолого-педагогічних особливостей навчання математики</p>	<p>накопичені професійні знання та вміння, вміння актуалізувати їх у потрібний момент і використати в процесі реалізації своїх професійних функцій, дослідницькі та творчі вміння.</p>	<p>- дидактичні вміння та навички, вміння проводити уроки з даною віковою групою дітей; вміння та навички використання дидактичних ігор;</p> <p>- навички психолого-педагогічного проєктування успішності навчальної діяльності на основі психологічного тестування</p>	<p>досвід застосування методичних знань, вмінь та навичок</p>	

4. Особистісний	<p><u>Змістово-операційний:</u> інтелектуальні, та організаційні уміння та комунікативні уміння та здібності</p>			<p><u>Особистісний:</u> уміння, пов'язані з психологічною стороною особистості педагога: комунікативні, перцептивні, рефлексивні вміння.</p>		<p><u>Професійно-особистісний:</u> професійні психолого-педагогічні якості</p>
5. Рефлексивно-творчий	<p><u>Рефлексивно-оцінний:</u> - уміння оцінювати результати педагогічної діяльності, проекти навчально-виховного процесу за наявності зразків і схем для аналізу; - уміння здійснювати самооцінку, самоаналіз; уміння рефлексувати власні навчально-педагогічні дії; - уміння вибирати альтернативні способи вирішення навчально-педагогічних завдань тощо. <u>Індивідуально-творчий:</u> - знання та уміння з основ інноваційної педагогіки, її соціальних та наукових передумов, основних понять, альтернативних підходів до організації школи; - знання та уміння з методики педагогічного дослідження; - знання та уміння з педагогічного спілкування, - творче мислення, рефлексивний контроль, індивідуально-творчий стиль діяльності</p>	<p><u>Інтегративний:</u> - здатність до інтеграції різних областей знань в процесі пізнання навколишнього світу, здійснення пізнавальної функції навчання, - прагнення до професійного творчості та професійного зростання</p>	<p><u>Рефлексивно-творчий:</u> - знання й уміння з основ інноваційної педагогіки, її соціальних і наукових передумов, основних понять, альтернативних підходів до організації навчання; - знання й уміння з методики педагогічного дослідження; знання й уміння з педагогічного спілкування; - творче мислення, контроль рефлексії, індивідуально-творчий стиль діяльності</p>			

Більш довершеною, на наш погляд, є структура методико-математичної компетентності майбутнього вчителя початкових класів, що розроблена Н. Глузман [3, с. 149-152]. Автор виділяє: мотиваційно-ціннісний, когнітивний, діяльнісний та рефлексивно-творчий компоненти.

Мотиваційно-ціннісний компонент, на думку дослідниці, включає систему мотивів, що виражають усвідомлену спонуку до діяльності, сукупність усіх психічних моментів, якими визначається поведінка людини в цілому. Забезпечуючи спрямованість на ціннісне засвоєння знань і самовдосконалення в професійній галузі «Математика», мотиваційно-ціннісний компонент включає як мотиви, так і цінності, пов'язані з майбутньою професією вчителя.

Когнітивний (пізнавальний) компонент Н. Глузман, в слід за Дж. Келлі, розуміє як систему пізнавальних «персональних конструктів», що мають різну складність і зміст, крізь призму яких вона оцінює зовнішній світ, інших людей і себе. Формування когнітивного компонента методико-математичної компетентності майбутніх учителів початкових класів, як стверджує автор, охоплює три групи знань, що є теоретичним підґрунтям математичної, дидактико-методичної та науково-дослідницької компетентностей цього компонента.

Розкриваючи зміст когнітивного компонента дидактико-методичної компетентності, Н. Глузман наголошує на оволодінні студентами дидактико-методичними знаннями, що утворюють теоретичну базу для засвоєння знань та проектувальних умінь з упровадження компетентнісного підходу в методику навчання початкового курсу математики.

На відмінну від попередніх авторів, які розглядають операційний компонент, Н. Глузман виділяє діяльнісний компонент, який забезпечує реалізацію мотивів до навчальної діяльності. Дотримуючись позиції В. Андреєва, Н. Глузман розглядає склад діяльнісного компоненту з інтелектуальних умінь, організаційних та комунікативних здібностей [3, с. 150]. Основні уміння діяльнісного компонента автор представляє трьома компетентностями: математичною, дидактико-методичною та науково-дослідницькою. У межах математичної компетентності засвоюються проектувально-технологічні уміння, що дають можливість майбутньому вчителю початкових класів оволодіти загальним підходом проектування навчального процесу в початковій школі, зорієнтованим на

компетентнісний підхід. Дидактико-методична компетентність направлена на формування і вдосконалення дій та умінь студентів проектувати компетентнісну модель уроку математики в початковій школі як інноваційний елемент їхньої майбутньої професійної діяльності. Науково-дослідницька компетентність, на думку Н. Глузман, функціонує в діяльнісному компоненті методико-математичної компетентності майбутніх учителів як науково-теоретичне підґрунтя, що забезпечує можливість під час становлення майбутнього вчителя прогнозувати подальший науковий розвиток і формувати його методико-математичну компетентність [3, с. 275-276].

Так само, як і попередні науковці, у структуру методико-математичної компетентності майбутнього вчителя Н. Глузман включає рефлексивну складову, але автор робить акцент на творчості. Тому, у пропонованій нею структурі виокремлено рефлексивно-творчий компонент. До його складу включено: знання й уміння з основ інноваційної педагогіки, її соціальних і наукових передумов, основних понять, альтернативних підходів до організації навчання; знання й уміння з методики педагогічного дослідження; знання й уміння з педагогічного спілкування; творче мислення, контроль рефлексії, індивідуально-творчий стиль діяльності. Процес формування рефлексивно-творчого компонента передбачає усвідомлення майбутнім учителем себе як конкретної творчої індивідуальності, визначення власних професійно-особистісних якостей, що потребують подальшого вдосконалення й коригування, а також співвідношення власної індивідуальності з конкретною педагогічною технологією.

Дослідниця стверджує, що педагогічна рефлексія має включати також такі уміння: уміння оцінювати результати педагогічної діяльності, проекти навчально-виховного процесу за наявності зразків і схем для аналізів; уміння здійснювати самооцінку, самоаналіз; уміння рефлексувати власні навчально-педагогічні дії; уміння вибирати альтернативні способи вирішення навчально-педагогічних завдань тощо [3, с. 151–152].

Схожі структурні компоненти, але щодо методичної компетентності вихователя дошкільного навчального закладу визначено у праці В. Адольфа [1] (див. табл. 1): особистісний, пізнавальний (когнітивний) та діяльнісний компоненти.

Аналогічно розглядає структуру методичної компетентності вчителя іноземної мови С. Івашнова [4]. На відміну від попередніх дослідників,

автор трактує діяльнісний компонент як технологічний. Таким чином, структура методичної компетентності вчителя іноземної мови характеризується як система трьох компонентів: технологічний, когнітивний та особистісно-мотиваційний.

На нашу думку, є неправомірним трактування технологічного компоненту як дидактичних вмінь та навичок (за С. Івашнєвою). Адже технологічний компонент має передбачати знання навчальних педагогічних технологій, інноваційних методичних підходів, передового педагогічного досвіду та вміння реалізувати їх на практиці. Підтвердженням цього є визначення технологічного компоненту в дослідженні Л. Коваль, що передбачає орієнтацію на засвоєння студентами особливостей упровадження технологій загальнонавчального та предметного значення, становлення нового типу культури спілкування, інноваційного мислення, постійний розвиток технологічної компетентності майбутніх учителів початкової школи [5, с. 96].

В руслі першого підходу, структуру методичної компетентності вчителя математики запропоновано у дослідженнях І. Акуленко, А. Кузьминського і Н. Тарасенкової [6]. Але на відміну від розглянутих вище поглядів, науковці виділяють такі компоненти: гносеологічний, аксіологічний, праксеологічний, професійно-особистісний. Аналізуючи дану структуру можна зробити наступні висновки: аксіологічний компонент можна співвіднести з мотиваційно-ціннісним компонентом із структур запропонованих попередніми авторами; гносеологічний і частково праксеологічний – із когнітивним компонентом; праксеологічний – із діяльнісно-операційним; професійно-особистісний – із особистісним.

Висновки та перспективи подальших наукових розвідок. Таким чином, в нашому дослідженні методичну компетентність вчителя початкових класів у галузі навчання математики ми розглядаємо як композицію наступних компонентів: мотиваційно-ціннісного, когнітивного, діяльнісного та рефлексивно-творчого.

Мотиваційно-ціннісний компонент забезпечує спрямованість на ціннісне засвоєння знань з циклу методико-математичних дисциплін та самовдосконалення в професійній діяльності під час навчання математики молодших школярів. Він включає систему мотивів, цінностей, бажання, зацікавленість в роботі, позитивне ставлення до навчання математики молодших школярів.

Когнітивний компонент представляє систему пізнавальних розумових конструктів, що забезпечують адекватне сприймання, відображення, осмислення інформації щодо сутності навчання математики в початкових класах; пізнання і конструювання процесу навчання математики, що виявляється у наявності аналітико-синтетичних, прогностичних, конструктивно-проектувальних вмінь, які базуються на знаннях психолого-педагогічних та методичних дисциплін.

Діяльнісний компонент забезпечує реалізацію професійних мотивів (мотиваційно-ціннісний компонент) і виявляється у можливості вчителя ефективно діяти під час навчання молодших школярів математики, актуалізуючи у потрібний момент накопичені професійні знання та вміння (когнітивний компонент), володіючи технологією розв'язання методико-математичних задач у процесі навчання математики молодших школярів.

Рефлексивно-творчий компонент ми розкриваємо через здатність вчителя до професійної рефлексії, що спрямована на аналізування своєї діяльності із навчання математики учнів початкових класів та оцінювання її результату; наявність рефлексивної позиції та самоаналізу; прагнення до постійного самовдосконалення та здатність творчо підходити до розв'язування методичних задач.

Перспективу подальшого дослідження цієї проблеми ми бачимо у визначенні компетентностей, що входять до складу презентованих компонентів та найбільш ефективних педагогічних технологій для формування методичної компетентності вчителя початкових класів у галузі викладання математики в початковій школі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Адольф В. А. Теоретические основы формирования профессиональной компетентности учителя: автореф. дис. ... докт. пед. наук / В. А. Адольф. – Москва, 1998. – 49 с.
2. Борзенкова О. А. Формирование методико-математической компетентности будущего учителя начальных классов: дис. ... канд. пед. наук. 13.00.08 / О. А. Борзенкова. – Самара, 2007. – 224 с.
3. Глузман Н. А. Методико-математична компетентність майбутніх учителів початкових класів : монографія / Н. А. Глузман. — К.: ВИЩА ШКОЛА–XXI, 2010. — 407 с.
4. Івашньова С. В. Організаційно-педагогічні засади вдосконалення методичної компетентності вчителів іноземної мови початкової школи: автореф. дис. ... канд. пед. наук. 13.00.04 / С. В. Івашньова // Ун-т менедж. освіти НАПН України. К., 2010. – 23 с.
5. Коваль Л. В. Професійна підготовка майбутніх учителів у контексті розвитку початкової освіти: технологічний підхід : монографія / Л. В. Коваль. – Донецьк : ЛАНДОН-XXI, 2011. – 330 с.

6. Кузьминський А. І. Наукові засади методичної підготовки майбутнього вчителя математики / А. І. Кузьминський, Н. А. Тарасенкова, І. А. Акуленко. – Черкаси: Вид. Від. ЧНУ ім. Б.Хмельницького, 2009. – 320 с.

7. Руденко Т. Б. Формирование дидактико-методической компетентности будущего учителя начальных классов в современных условиях: дис. ... канд. пед. наук. 13.00.04 / Т. Б. Руденко. – Волгоград, 1999. – 181 с.

РЕЗЮМЕ

Гаевець Я. С. Методическая компетентность учителя начальных классов: компоненты системы.

В статье представлено содержание методической компетентности учителя как интегральной многоуровневой профессиональной характеристики его личности, определена основная цель профессиональной подготовки через приобретение будущим учителем методической компетентности, проанализировано структуру методической компетентности учителя через систему взаимообусловленных компонентов и представлено собственное понимание структуры методической компетентности учителя начальных классов в обучении математике младших школьников как композиции мотивационно-ценностного, когнитивного, деятельностного и рефлексивно-творческого компонентов.

Ключевые слова: компетентностный подход, профессиональная подготовка, методическая компетентность, учитель начальных классов.

SUMMARY

Gaevets Y. Methodical competence of primary school teachers: the components of the system.

The paper presents the content of methodical competence of the teacher as an integrated multi-professional characteristics of his personality, the main goal of training future teachers through the acquisition of methodological competencies defined, the structure of methodological competence of the teacher through a system of interdependent components is analyzed and their own understanding of the structure of methodical competence of primary school teacher in teaching mathematics as composition of motivational value, cognitive, activity and reflective and creative components is presented.

Key words: competence approach, training, methodological competence, a primary school teacher.